

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 26/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť M. Č., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ž., zastúpeného advokátom JUDr. P. Ď., P., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Žiline z 23. novembra 2004 sp. zn. 1 Tos 98/04, a takto

rozhodol:

Sťažnosť M. Č. odmieta pre zjavnú neopodstatnenosť.

Odôvodnenie:

M. Č., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina (ďalej len „sťažovateľ“), sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 24. januára 2005 namieta, že rozhodnutím Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) z 23. novembra 2004 sp. zn. 1 Tos 98/04 (sťažovateľ nesprávne uvádza sp. zn. 1 Tos 97/04) došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Podstatou sťažnosti je, že krajský súd konal a rozhodoval o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) zo 17. júna 2004 sp. zn. 29 T 37/03, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby, neprimerane dlhú dobu, pretože po podaní sťažnosti 17. júna 2004 a jej odôvodnení 29. júla 2004 krajský súd rozhodoval až 23. novembra 2004.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť aj vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom súdu, v predmetnej veci krajského súdu ako väzobného súdu, a označeným základným právom podľa ústavy a právom podľa dohovoru nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení týchto práv.

Článok 17 ods. 2 ústavy upravuje ústavnoprocessný princíp uplatňovaný pri obmedzovaní osobnej slobody ako základnej hodnoty v demokratickom a právnom štáte.

K obmedzeniu osobnej slobody podľa citovaného článku môže dôjsť len z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami ods. 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenie sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.

Tieto ustanovenia ústavy a dohovoru zjavne nechránia sťažovateľa pred neprimerane dlhou dobou rozhodovania krajského súdu o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu zo 17. júna 2004 sp. zn. 29 T 37/03, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby (porovnaj aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Savič v. Slovenská republika). Preto je sťažnosť zjavne neopodstatnená (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť už po jej predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2005